

SXEDIO.J73

28.1.1966: 512 ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ
ΜΕΤΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΜΕ ΑΔΕΙΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΑΠΟ
ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ ΤΟΥ ΞΕΡΟΥ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Η κρίση στη Μανσούρα και τα Κόκκινα οδήγησε σε ένα τεράστιο πρόβλημα για τους Τουρκοκύπριους νέους καθώς μερικές εκατοντάδες από αυτούς είχαν ενταχθεί στον παράνομο στρατό των τουρκοκυπρίων ενώ έχαναν κάθε ευκαιρία μόρφωσης.

Ετσι ύστερα από διαβουλεύσεις με στις αρχές της Δημοκρατίας διευθετήθηκε στις αρχές του **1966** η μαζική αναχώρηση τους από το λιμάνι του Ξερού.

Ετσι, ύστερα από συμφωνία με την ΟΥΝΦΙΚΥΠ κατέπλευσε στο λιμάνι του Ξερού το τουρκικό πλοίο "Γκιρεσσόν" το οποίο τους μετέφερε στην Τουρκία.

Οι περισσότεροι από αυτούς είχαν μεταφερθεί παράνομα με τουρκικά πλοία στα Κόκκινα στη διάρκεια των συγκρούσεων τον Αύγουστο του **1964**.

Με βάση τη συμφωνία αναχώρησαν στις **28** Ιανουαρίου **1966** συνολικά **512** τουρκοκύπριοι ως εξής: **425** από την περιοχή Κοκκίνων, **47** από τη Λευκωσία, **39** από την περιοχή Λιμνιτη και ένας από τη Λεύκα.

Αυτή ήταν η μια όψη της κατάστασης. Η άλλη ήταν η άσκηση πίεσης στους τουρκοκύπριους να παραμεινουν στις ελεγχόμενες από την ΤΜΤ περιοχές, ενώ οι τουρκοκύπριοι που διέμεναν σε διάφορες περιοχές συνέχιζαν να δημιουργούν προβλήματα στην Κυβέρνηση και γενικά τη λειτουργία του κράτους προκαλώντας διάφορα επεισόδια στη διακίνηση των Ελλήνων αλλά και δολοφονώντας Ελληνες αγρότες και βοσκούς.

Στις **7** Φεβρουαρίου **1966** ενώ ο βοσκός Φρίξος Ηρακλέους, **40** χρόνων, από τον Σύσκληπο έβοσκε τα πρόβατά του στην τοποθεσία Καμηλόμανδρες δυο μίλια μακριά από το χωριό του και σε απόσταση **500** περίπου μέτρων δυτικά των τουρκικών φυλακίων στη βουνοκορφή Καλαμπάκι, δυο Τούρκοι βγήκαν από τα φυλάκια τους και φέροντας στρατιωτικά τυφέκια με λόγχες τον πλησίασαν και τον λόγχισαν στο κεφάλι

και τη δεξιά ωμοπλάτη.

Σε βοήθεια του προσέτρεξαν ο κοινοτάρχης και δύο εθνοφρουροί που βρίσκονταν στην περιοχή και οι Τούρκοι απομακρύνθηκαν.

Το φυλάκιο στην κορυφή Καλαμπάκι, βρισκόταν και κοντά στο τουρκικό χωριό Πιλέρι κι' έτσι οι Έλληνες δεν μπορούσαν να καλλιεργήσουν τα χωράφια τους που βρίσκονταν στη περιοχή, έκτασης **1000** περίπου στρεμμάτων.

Στις **24** Φεβρουαρίου **1966** αφέθη να πεθάνει ο τουρκοκύπριος Τζιεμάλ Χουσεΐν Ατάναλη από την Ομορφίτα γιατί ο στρατιωτικός διοικητής των τουρκοκυπρίων επέμενε να τον αφήσει να πεθάνει παρά να καταφύγει στο νοσοκομείο που ελεγχόταν από την Κυβέρνηση της Δημοκρατίας.

Ανέφερε επίσημη ανακοίνωση που εκδόθηκε στις **4** Μαρτίου **1966**:

"Ο **32**ετής Τζεμάλ Χουσεΐν Ατάναλη εξ Ομορφίτας, πάσχων τελευταίως εκ σοβαράς νόσου των νεφρών, εισήχθη προς θεραπείαν εις το "τουρκικόν Νοσοκομείον "Λευκωσίας. Οι εκεί υπηρετούντες τούρκοι ιατροί, διαγνώσαντες εγκαίρως την κρίσιμον κατάστασιν της υγείας του Ατάναλη επληροφόρησαν την σύζυγον του Σουζάν και τους οικείους του, ότι η ζωή τούτου διατρέχει άμεσον κίνδυνον λόγω ανεπαρκείας του "νοσοκομείου" τόσον από απόψεως ειδικού επί της ασθενείας όσον και μέσων. Ταυτοχρόνως οι ίδιοι ιατροί υπέδειξαν εις αυτούς, ως αποκλειστικόν τρόπον σωτηρίας του ασθενούς, την άμεσον μεταφοράν τούτου εις το Κυβερνητικόν Νοσοκομείον Λευκωσίας, πλην όμως τοιούτον τι δεν ηδύνατο ούτοι να εισηγηθούν, καθ' ότι θα εκρίνοντο ένοχοι παραβάσεως των διαταγών του Τούρκου "στρατιωτικού διοικητού" Λευκωσίας, όστις ρητώς απηγόρευσε πάσαν συνεργασίαν ή προσφυγήν εις βοήθειαν προς την Κυπριακήν Κυβέρνησιν.

Εφ' όσον δε η μεταφορά του ασθενούς εις το Κυβερνητικόν Νοσοκομείον "αντενδείκνυτο" οι Τούρκοι ιατροί συνεβούλευσαν τους οικείους του,

όπως λάβουν τα δέοντα μέτρα, ώστε να εξασφαλίσουν άμεσα εισαγωγή του εις το βρετανικόν στρατιωτικόν νοσοκομείον Δεκελείας.

Οι οικείοι του ασθενούς εις μάτην προσεπάθησαν να μεταπέισουν τον Τούρκον "διοικητήν" όπως εις την εξαιρετικήν αυτήν περίπτωσιν, καθ' ην η ζωή του Ατάναλη ευρίσκετο εις βέβαιον κίνδυνον, επιδείξη πνεύμα ανθρωπισμού.

Ούτος έμεινεν ανένδοτος προβάλλων οργίλως το επιχείρημα: "Οιαδήποτε συνελλαγή μετά των Ελλήνων ισοδυναμεί με έγκλημα".

Τελικώς μη υπάρχούσης άλλης εκλογής και της υγείας του ασθενούς επιδεινουμένης, ούτος μετεφέρθη εις το Βρετανικόν στρατιωτικόν νοσοκομείον Δεκελείας. Και εδώ οι Αγγλοι ιατροί διαπιστώσαντες τα αυτά ως οι Τούρκοι συνάδελφοι των, εδήλωσαν εις τους συνοδεύοντας τούτον συγγενείς του, ότι αδυνατούν να παράσχουν εις αυτόν αξίαν λόγου βοήθειαν.

Ως εκ τούτου προκειμένου να σωθή ούτος εκ βεβαίου θανάτου, εθεωρήθη επάναγκες και επιβεβλημένον, να μετεφερθή εις το Κυβερνητικόν Νοσοκομείον Λευκωσίας.

Αλλά και η κατόπιν της συστάσεως ταύτης δευτέρα δραματική προσφυγή των συγγενών του Ατάναλη εις τον Τούρκον "στρατιωτικόν διοικητήν" όπως επιτρέψη την μεταφοράν του θνήσκοντος Ατάναλη εις το Κυβερνητικόν νοσοκομείον και πάλιν απερρίφθη. Ο ατυχής οικογενειάρχης αφέθη άνευ θεραπείας και υπέκυψεν εις το μοιραίον την 24ην Φεβρουαρίου 1966".

Στις 3 Μαρτίου διέφυγε από τον Λιμνίτη ο Χιλμή Ιμπραχήμ Γρίβας από τον Ξερόβουνο στις περιοχές που ήλεγχε το κράτος.

Επίσημη ανακοίνωση έδινε λεπτομέρειες για το δράμα του:

"Προσφάτως η τουρκοκυπριακή ηγεσία ήρχισε εκστρατείαν με σκοπόν να πείση τους διαφυγόντας Τουρκοκύπριους να επανέλθουν εις τον τουρκικόν

τομέα. άπαντες οι διαφυγόντες προσηγγίσθησαν υπό ομοφύλων των, οίτινες υποεσχέθησαν εις αυτούς ότι επάνοδος εις τον τουρκικόν τομέα δεν θα συνεπήγето οϊανδήποτε τιμωρίαν των.

Ούτω ο Χιλμή παρασυφθείς υπό της TMT να πιστεύση ότι δεν θα υφίστατο οϊανδήποτε τιμωρίαν των.

Ούτω ο Χιλμή παρασυφθείς υπό της TMT να πιστεύση ότι δεν θα υφίστατο τιμωρίαν εάν επέστρεφεν εις Λιμνίτην, επείσθη να επανέλθη. Κατ' αρχάς παρέμενε ελεύθερος, άνκαι υπό παρακολούθησιν, αργότερον όμως συνελήφθη υπό τη TMT και ετέθη υπό κράτησιν εντός σπηλαίου όπου εκακοποιήθη. Την νύκτα της 2ας Μαρτίου 1966, μετεφέρθη υπό δύο οπλοφόρων Τούρκων εις απομεμονωμένον μέρος αφού πρώτον του έδεσαν χειροπέδας. Οι δύο οπλοφόροι προσεπάθησαν επίσης να του δέσουν τους οφθαλμούς οπόταν αντιληφθείς ότι επρόκειτο να δολοφονηθή, αντέδρασεν επιτεθείς κατά των οπλοφόρων και κατώρθωσε να διαφύγη.

Παρέμενε κρυπτόμενος εντός της περιοχής Λιμνίτου μέχρι της νυκτός της επομένης ημέρας. Ενώ προσεπάθει να διαφύγει προς την ελληνικήν περιοχήν Λουτρού, εγένετο αντιληπτός υπό τουρκοκυπρίων στασιαστών, οίτινες ήνοιξαν κατ' αυτού πυρ. Εκάλεσε τότε εις βοήθειαν άνδρας της Εθνικής Φρουράς οίτινες ήνοιξαν πυρ κατά των Τουρκοκυπρίων καλύπτοντες τοιουτοτρόπως τον Χιλμή, όστις εν τέλει κατόρθωσε να διαφύγη.

Ούτος παρεδόθη εις την Εθνικήν Φρουράν".

Στις 7 Μαρτίου διέφυγε επίσης από την περιοχή Καλού Χωριού Λεύκας ο Σιενόλ Αρμάγια και ζήτησε προστασία από τις αρχές της Δημοκρατίας.

Στις 10 Μαρτίου 1966 ο ανταποκριτής της εφημερίδας "Ο Φιλελεύθερος" μετέδιδε από την Πάφο:

"Περί την 9.30 σήμερα, τουρκοκύπριος κάτοικος του μικτού χωρίου Αγία Βαρβάρα της επαρχίας μας, ονόματι Ιμπραχήμ Μουσταφά, ετών 60, επυροβολήθη διά κυνηγετικού όπλου και ετραυματίσθη σοβαρώς εις την

κεφαλήν υπό ετέρου τουρκοκύπριου, ενώ μετέβαιναν εις τα κτήματά του περί το ένα μίλιον έξωθι του χωρίου.

Ο τραυματισθείς εζήτησε τη βοήθειαν του Έλληνος διδασκάλου του χωρίου Μιχαήλ Παπαλούκα, ότε ο τελευταίος τον μετέφερεν εις το Νοσοκομείον Κτήματος και αργότερον εις το Νοσοκομείον Λεμεσού.

Η αστυνομία ειδοποιήθη υπό του υιού του θύματος μετέβη δε εις τον τόπον του εγκλήματος δι' ανακρίσεις. Ο υιός του θύματος απειράθη να συλλάβη τον δράστην, πλην όμως Τούρκοι τρομοκράται φέροντες όπλα στεν και τυφέκια των ηπέίλησαν και τον ανέκοψαν.

Όταν η αστυνομία έφθασεν έξωθι του χωρίου συνήντησεν άνδρας της ειρηνευτικής δυνάμεως οι οποίοι ανέφερον εις την αστυνομικήν δύναμιν ότι καμίζουν δήλωσιν των τουρκοκυπρίων του χωρίου, ότι αρνούνται τη είσοδον της αστυνομίας εις το χωρίον προς διερεύνησιν του εγκλήματος.

Ο επικεφαλής του αστυνομικού αποσπάσματος αστυνόμος Κυρ. Φεσάς διεμήνυσεν ότι εάν εντός μιας ώρας δεν παρεδίδετο ο φερόμενος ως δράστης εις την αστυνομίαν θα απεστέλλετο εις το χωρίον ένοπλος αστυνομική δύναμις δι' έρευναν και σύλληψιν του φερομένου ως υπόπτου. Παρελθούσης της προθεσμίας χωρίς να δοθή απάντησις ένοπλοι αστυνομικοί εισήλθον την **3.30** μ.μ. εις το χωρίον και ήρχισαν ερεύνας. Αποτέλεσμα των ερευνών της αστυνομίας ήτο η σύλληψις του Χουσεΐν Αχμέτ, **40** ετών.

Ως πληροφορούμεθα ο Αχμέτ ευρέθη εντός κτύπτης εις την αυλήν της οικίας του παρεδόθη δε μόλις εκλήθη υπό των αστυνομικών οργάνων. Κατόπιν ερεύνης εντός της κρύπτης ανευρέθη κυνηγετικόν όπλον.

Κατά την διάρκειαν των ερευνών η αστυνομία ανεύρε δύο στρατιωτικά τυφέκια με δέκα σφαίρας, έκαστον και έτερα δύο κυνηγετικά κατεχόμενα παρανόμως,

Τα τυφέκια ανευρέθησαν εγκαταλελειμμένα εντός αυλών οικιών τουρκοκυπρίων κατόπιν

πληροφοριών τουρκοκυπρίου.

Πιστεύεται ότι τα αίτια του εγκλήματος είναι πολιτικά. Το θύμα και τα μέλη της οικογένειάς του είναι γνωστοί μετριοπαθείς πολίται.